

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1049/2019
16.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Ђушића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК 468/15 од 23.01.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 367/19 од 09.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Ђушића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК 468/15 од 23.01.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 367/19 од 09.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу ЗК 468/15 од 23.01.2019. године, окривљени ББ, ВВ и АА оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика и окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од једне године у који му се урачунавају време проведено у притвору од 13.12.2018. до 24.01.2019. године, а према окривљенима ВВ и АА изречене су условне осуде тако што им је утврђена сваком понаособ казна затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако у року од једне године по правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Окривљени су обавезани на плаћање паушала и трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци ове пресуде.

Оштећени ГГ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 367/19 од 09.05.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу окривљеног ББ и његовог браниоца адв. Дејана Тренчевића и браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Ђушића, а пресуда Основног суда у Лесковцу ЗК 468/15 од 23.01.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Зоран Ђушић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Зоран Ђушић, у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не опредељује конкретну учињену повреду закона, а у образложењу истог наводи да су нижестепени судови погрешно применили одредбу члана 33. КЗ када су нашли да је окривљени АА заједно са још два лица учинио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, из чега по оцени овог суда бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ.

Одредбом члана 33. КЗ, прописано је да ако више лица учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно доприноси извршењу кривичног дела, свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

Из изреке првостепене пресуде произилази да су окривљени ББ, ВВ и АА „дана 15.11.2014. године...као саизвршиоци, обијањем затвореног простора, одузели туђе покретне ствари... у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист... на тај начин што су путничким возилом власништво окр. АА ... дошли до куће оштећеног... након чега је окривљени АА возилом кренуо у правцу ..., након чега су окривљени АА и сведок ДД изнели из возила акумулаторе и удаљили се у правцу куће сведока... који новац је сведок ЂЂ предао сведоку ДД, а овај окривљеном ББ, који је касније део новца дао сведоку ДД да би га частио, део дао окривљеном АА... иако су били свесни свог дела, хтели његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено“, те да су извршили кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног закона.

По налажењу Врховног касационог суда из изреке побијане првостепене пресуде произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен.

Наиме, из изреке првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени АА, заједнички учествовао у извршењу описаног кривичног дела, на начин што је

својим путничким возилом остале окривљене довезао до куће, од куће оштећеног, износио из возила акумулаторе (који су предмет извршења кривичног дела) и учествовао у деоби новца, дакле учествовао у заједничком извршењу кривичног дела описаног у изреци првостепене пресуде, из чега произилази да је окривљени АА поступао као саизвршилац у смислу члана 33. КЗ.

Како, дакле, чињенични опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде садржи све елементе кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, то Врховни касациони суд налази да доношењем правноснажних пресуда није повређен кривични закон из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ, а на шта се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 33. КЗ, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Зорана Ђушића, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић